

niedziela rzeszowska

NR 23 (688) • U • ROK LIII • 5 VI 2011 • RZESZÓW

W NUMERZE:

Kapliczka mojej okolicy – konkurs w Sokołowie Małopolskim rozstrzygnięty

Uśmiechnięta Jubilatka – setne urodziny parafianki z Sobniowa

Jan Paweł II w Rzeszowie, 2 czerwca 1991 r.

Bogu dziękujcie, ducha nie gaście

DZIĘKCZYNIENIE ZA OBECNOŚĆ JANA PAWŁA II W RZESZOWIE I ZA BEATYFIKACJĘ

List Pastorski Biskupa Rzeszowskiego

**Drodzy Bracia Kapłani,
Umiłowani Diecezjanie
– Bracia i Siostry**

Obecny rok przynosi nam wielkie wydarzenia związane z bł. Janem Pawłem II, naszym wielkim Rodakiem. Napełnia nas wszystkich wielką radość i dziękczynienie za jego wyniesienie na ołtarze w Niedzielę Miłosierdzia Bożego oraz za jego pobyt w Rzeszowie przed 20 laty, kiedy to dokonał beatyfikacji patrona diecezji bp. Józefa Seba-

stiana Pelczara i poświęcił kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa, który rok później ustanowił katedrą nowej diecezji rzeszowskiej.

Jesteśmy świadomi, jak wielkiej łaski doświadczył cały świat, Polska, Podkarpacie i każdy z nas, „łaski, która była owocem całego życia Jana Pawła II, a szczególnie jego świadectwa w cierpieniu”. Chcemy więc w wymiarze diecezjalnym dokładnie w 20. rocznicę jego pobytu w Rzeszowie 2 czerwca w godzinach popołudniowych

przy rzeszowskiej Katedrze dziękować za dar Jana Pawła II oraz za dar jego beatyfikacji i pobytu w Rzeszowie.

Dziękczynienie za pobyt w Rzeszowie i beatyfikację Patrona Diecezji

20 lat temu, 2 czerwca 1991 r. w czasie IV Pielgrzymki do ojczyzny, której hasłem były słowa „Bogu dziękujcie, ducha nie gaście”, przy kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rzeszowie stanął następ-

ca św. Piotra. Wielu z nas nosi w sercu i pamięci to wydarzenie. Zgromadziło się wówczas ponad 500 tys. wiernych, którzy z wielką wiarą uczestniczyli w Eucharystii, w czasie której Jan Paweł II beatyfikował bp. Józefa Sebastiana Pelczara, a później konsekrował kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Mówił wówczas Papież do nas wszystkich: „«Nie każdy, który Mi

dokończenie na str. IV

Z życia diecezji

130. rocznica urodzin gen. Sikorskiego

20 maja w Tuszowie Narodowym k. Mielca, przed domem, w którym urodził się gen. Władysław Sikorski, odbyły się uroczystości z okazji 130. rocznicy jego urodzin. Gen. Sikorski przed I wojną światową był jednym ze współzałożycieli i członków kilku polskich organizacji niepodległościowych. Walczył w Legionach Polskich. W pierwszych latach II Rzeczypospolitej Sikorski pełnił najważniejsze funkcje rządowe, w trakcie II wojny światowej został premierem rządu RP na uchodźstwie, był Naczelnym Wodzem Polskich Sił Zbrojnych. Podczas uroczystych obchodów bp Kazimierz Górny przypomniał bohaterские czyny Władysława Sikorskiego. „Dziękujemy Bogu za tak wielkiego Polaka, który umiał służyć całym życiem ojczyźnie. Należy on do tych Polaków, o których nasz naród nigdy nie zapomni” – mówił Ordynariusz rzeszowski. „Jesteśmy dumni z tego, że z naszej ziemi wyszedł tak wielki człowiek i patriota” – mówił z kolei wójt gminy Tuszów Narodowy

Andrzej Głaz. Gen. Sikorski zginął 4 lipca 1943 r. w katastrofie lotniczej k. Gibraltaru, której okoliczności do dziś nie zostały w pełni wyjaśnione. Po uroczystym pogrzebie w Londynie, pochowany został na cmentarzu polskich lotników w Newark k. Nottingham. 17 września 1993 r. jego prochyspoczęły w krypcie św. Leonarda w podziemiach katedry na Wawelu.

Na pamiątkę akcji „Burza”

17 maja w Rzeszowie odbyły się uroczystości upamiętniające 67. rocznicę akcji „Burza”. Jej częścią była operacja „Ostra Brama”, w ramach której kilkadziesiąt oddziałów partyzanckich walczyło z Niemcami w okolicach Wilna i Nowogródka. W sumie do akcji „Burza” zmobilizowano 100 tys. żołnierzy.

Uroczystości w Rzeszowie rozpoczęła Msza św. w intencji ojczyzny w kościele Farnym. Po Eucharystii historię akcji „Burza” w programie artystycznym przybliżyli uczniowie rzeszowskiego Gimnazjum nr 1. Następną przed tablicą pamiątkową

na frontonie kościoła miały miejsce okolicznościowe wystąpienia. W uroczystościach wzięli udział kombataneci, młodzież i przedstawiciele IPN-u. Na terenie Rzeszowszczyzny działaniami akcji „Burza” dowodził płk Kazimierz Putek. To w tym czasie rzeszowska grupa dywersyjna AK dokonała m.in. udanego zamachu na gestapowców Pottenbauma i Flaschke. Sowieckie represje dotknęły w sumie 50 tys. uczestników „Burzy”.

Nowy duszpasterz rodzin

Diecezja rzeszowska ma nowego Dyrektora Wydziału Duszpasterstwa Rodzin. Funkcję objął ks. Przemysław Drąg. Nowy duszpasterz rodzin jest sędzią Sądu Biskupiego, wykładowcą prawa kanonicznego w WSD w Rzeszowie. Służba i pomoc rodzinie to jedno z najważniejszych i najistotniejszych zadań Duszpasterstwa. Wyraża się ono przez wychowanie dzieci i młodzieży do życia w rodzinie, wieloetapowe przygotowanie do małżeństwa, pomoc małżeństwu i rodzinom będącym w kryzysach, prowadzenie poradnictwa życia rodzinnego. „Rodziny były mi zawsze bliskie. W pracy ciągle korzystam z doświadczeń rodzin” – mówi ks. Przemysław Drąg. Ks. Drąg ukończył studia w zakresie prawa kanonicznego oraz dwuletnie studia na Papieskim Instytucie Studiów nad Rodziną i Małżeństwem w Rzymie. Funkcję dyrektora Wydziału Duszpasterstwa Rodzin przejął po ks. Adamie Dziobie. **Ks. Bogusław Przeklasa**

KULTURA

DNI RZESZOWA

W dniach 26-29 maja Urząd Miasta Rzeszowa i Estrada Rzeszowska zorganizowały na Rynku, kolejną edycję Dni Rzeszowa.

Imprezę rozpoczął koncert zespołu „Amiti”, po którym wystąpiła grupa „Rockawey”. Ponadto wystąpili Ewa Farna, Szymon Wydra i grupa „Ratatam”. Koncertom towarzyszyły liczne atrakcje, m.in. konkursy z nagrodami, wizualizacje multimedialne i pokazy pirotechniczne.

SUKCES TEATRU IM. WANDY SIEMASZKOWEJ

Ogromnym sukcesem okazała się prezentacja „Czerwonej Ruty” w Iwano-Frankowsku na scenie Akademickiego Teatru Muzyczno-Dramatycznego im. Iwana Franko. Spektakl obejrzało ponad 700 osób. Widzowie owacyjnie dziękowali rzeszowskim artystom za wspaniały występ.

„Czerwona Ruta” Sławomira Gowina, w reżyserii Dariusza Brojka inaugurowała 13 maja br. VII Festiwal Teatralny Najlepszych Spektakli Premierowych Sezonu. Dyrektor Rostyslav Derzhypilskyy przekazał na ręce dyrektora artystycznego Waldemara Matuszewskiego statuetkę „Molfara”. Zgodnie z huculskimi legendami Molfar, czyli czarodziej, ma wielką moc. Jak mówił dyrektor Derzhypilskyy, dziś równie wielką moc mają artyści, którzy swym kunsztem potrafią oaczarować publiczność. Tak jak to było właśnie z „Czerwoną Rutą”.

„MAJENIE W KOLBUSZOWSKIM SKANSENIE”

Ruszył sezon otwartych spotkań, warsztatów i imprez plenerowych na Szlaku Tradycyjnego Rzemiosła. Pierwsze tego typu spotkanie to „Majenie w kolbuszowskim Skansenie”. Tematem przewodnim są kwiaty, które uczestnicy warsztatów tworzą z bibuły, pod okiem doświadczonych bibułkarek z Przychojca i Miłocina. Kwiaty zostaną posadzone na „tące” i przyozdobią przydrożne kapliczki, a wszystko to przy zaangażowaniu zwiedzających. Dla najmłodszych przygotowano kwiatowe gry i zabawy oraz zajęcia plastyczne.

Ks. Bogusław Przeklasa

Dar krwi darem życia

Oddając własną krew, dobrowolnie i bezinteresownie, to gest o wysokiej wartości moralnej i obywatelskiej. To Dar Życia... Niech dawcy krwi, którym należy się wdzięczność wszystkich, będą coraz liczniejsi we wszystkich częściach świata.” (Bł. Jan Paweł II, Światowy Dzień Krwiodawców, 2004).

Akcja honorowego oddawania krwi

8 maja br. w parafii Miłosierdzia Bożego w Palikówce odbyła się akcja honorowego oddawania krwi. To pierwsza tego typu „akcja miłosierdzia”, której organizatorem był ks. Kazimierz Gawęda i Akcja Katolicka. Ten szczególnie dar dla bliźniego był dziękczynieniem za beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II oraz stanowił przedłużenie uroczystości odpustu w parafii. Chodziło o to, by słowo zamieniło się w czyn.

Wiele osób wyraziło chęć pomocy innym przez oddanie krwi. Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolęcznictwa w Rzeszowie pobrało 5400 ml krwi.

Parafia już niejednokrotnie opowiedziała się za ratowaniem życia. W Dniu Świętości Życia

ponad 150 wiernych podjęło Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. Siostra Iwona Józefiak, saletynka z Dębowca, goszcząca w naszej parafii z katechezami nt. świętości życia, zainspirowała do podjęcia modlitw, dała bowiem osobiste świadectwo – „uratowania od aborcji”, o bezgranicznym zaufaniu Matce Bożej i heroicznej postawie swojej matki.

Każdy z nas otrzymał od Boga życie, bezcenny dar, za który musimy być Stwórcy wdzięczni i czuwać nad tym, aby go nie zmarnować. Dar z siebie – dar krwi i dar modlitwy, czyż nie jest to piękny dar, jaki możemy ofiarować drugiemu człowiekowi?

Małgorzata Jaworska

Zapraszamy

5 czerwca – Rzeszów, parafia Świętej Rodziny – 25-lecie chóru parafialnego „Sancta Familia”
Msza św. o godz. 15,

11 czerwca – Rzeszów-Katedra – święcenia kapłańskie. Uroczysta Msza św. o godz. 10.

Adoracje Najświętszego Sakramentu:

Dekanat Rzeszów-Południe

6 czerwca – Rzeszów, parafia bł. Karoliny,

7 czerwca – Rzeszów-Garnizon, parafia Matki Bożej Królowej Polski,

8 czerwca – Rzeszów-Saletyni, parafia Matki Bożej Saletyńskiej,

10 czerwca – Rzeszów-Staroniwa, parafia Narodzenia Najświętszej Maryi Panny,

11 czerwca – Rzeszów-Dominikanie, parafia św. Jacka.

Wizytacje kanoniczne:

Dekanat Rzeszów-Katedra

5-6 czerwca – Rzeszów, parafia św. Michała

Dekanat Rzeszów-Fara

5-6 czerwca – Rzeszów-Bernardyni, parafia

Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny – sanktuarium Matki Bożej Rzeszowskiej

OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA AKCJI KATOLICKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

Zarząd Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Diecezji Rzeszowskiej serdecznie zaprasza Księża Asystentów Dekanalnych i Parafialnych, Prezesów Parafialnych Oddziałów oraz członków i Sympatyków Akcji Katolickiej na ogólnopolską pielgrzymkę na Jasną Górę **18 czerwca br.** Zgłoszenia chętnych z Rzeszowa i okolic prosimy kierować do biura DIAK telefonicznie w czwartki w godz. 16-18, tel. 17 857-80-89, zaś z terenu Jasła i okolic – tel. 13 446-24-37 do **9 czerwca br.**

KATECHEZY PRZEDMAŁŻEŃSKIE W LIPINKACH 24-26 CZERWCA 2011 r.

Katechazy przedmałżeńskie odbędą się w Ośrodku Rekolekcyjnym w Lipinkach k. Gorlic. Rozpoczęcie w piątek o godz. 18, zakończenie w niedzielę o godz. 14. Katechazy kierowane są do studentów i pracujących za granicą, a także dla tych, którym trudno jest uczestniczyć w katechezach parafialnych. Uczestnicy otrzymują zaświadczenie o odbytych katechezach przedmałżeńskich. Dokładny program na stronie: www.sanktuarium.lipinki.org/rekolekcje; Zapisy u ks. Łukasza Leśniaka pod nr. tel. 13 44 77 988. E. Sz.

Żołnierze Kompanii Reprezentacyjnej

Rocznica z Kompanią Reprezentacyjną

Elegancyjcy i perfekcyjni – żołnierze Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego garnizonu Warszawa pokazali musztrę z salwą honorową 12 maja br. podczas obchodów 76. rocznicy śmierci marszałka Józefa Piłsudskiego. Przyjechali na zaproszenie Związku Strzeleckiego „Strzelec” Organizacji Społeczno-Wychowawczej, która tradycyjnie od lat organizuje rocznicowe uroczystości.

Obchody rozpoczęła Msza św. w kościele pw. Krzyża Świętego w Rzeszowie, którą koncelebrowali ks. Stanisław Słowik – dyrektor diecezjalnej Caritas, ks. Władysław Jagustyn – wicedyrektor Caritas oraz kapelan żołnierzy AK – ks. Jan Szczupak oraz ks. Stanisław Szczachor – kapelan Jednostki Strzeleckiej 2021 w Rzeszowie. Przybyli także przedstawiciele samorządu miasta, policji, wojska, kadra strzelecka, środowiska kombatanckie, młodzież i ponad 100 Strzelców z całego regionu.

W homilii ks. W. Jagustyn, przypominając postać Józefa Piłsudskiego, mówił o patriotyzmie dzisiaj i postawie młodych ludzi wobec ojczyzny. W czasie Mszy św. wręczono Komendantowi Wojewódzkiemu Policji nadinspektorowi Józefowi Gdańskiemu replikę odznaki „Pierwszej Brygady”

w podziękowaniu za współpracę ze Związkiem i wspomaganie jego działalności.

Następnie na placu I LO odbył się pokaz musztry i turniej. Pododdziały „Strzelca” walczyły o Puchar dowódcy 21. Brygady Strzelców Podhalańskich i nagrodę szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Rzeszowie. Każdy z 9 pododdziałów pokazał musztrę składającą się z występowania z szyku, zwrotów, utrzymania równego kroku, przechodzenia z kolumn dwójkowych i czwórkowych i meldowania. A najtrudniejsze okazało się meldowanie i indywidualny pokaz elementów musztry. Zwyciężył pododdział obrony terytorialnej JS 2021 Rzeszów, a wśród drużynowych – Miłosz Elgass. Natomiast Damian Biśto objął dowództwo Jednostki Strzeleckiej 2021 na miejsce Marka Strączka, który został dowódcą II Strzeleckiego Okręgu Południowo-Wschodniego (obejmującego województwo podkarpackie, świętokrzyskie i lubelskie).

Emocje wywołał pokaz musztry w wykonaniu żołnierzy Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego garnizonu Warszawa, którzy zaprezentowali pokaz musztry z bronią. Dla zgromadzonych Strzelców byli przykładem, do czego powinni dążyć młodzi wychowankowie Związku. Iżabela Fac

Naśladować życie Maryi

Kiedy papież Benedykt XVI podczas IV niedzieli wielkanocnej, zwanej Niedziela Dobrego Pasterza, rozpoczynał tydzień modlitw o powołania do służby Bożej, w parafii św. Jadwigi Królowej w Rzeszowie, na zaproszenie ks. proboszcza Janusza Kosiora, przemawiał o. Rafał Prusko – karmelita bosy, który zachęcał, by w nurt modlitw o nowych pasterzy Kościoła, włączyć także Najświętszą Maryję Pannę z Góry Karmel.

O. Rafał od ponad dwóch lat pracuje w Charkowie na Ukrainie. Pochodzi z Augustowa (woj. podlaskie). Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił do zakonu Ojców Karmelitów Bosych. Dzisiaj jest wielkim czcicielem Matki Bożej Szkaplerzej.

Po każdej Mszy św. w kościele akademickim uroczyste wręczał wszystkim chętnym szkaplerz karmelitański. Jak mówił o. Rafał: „Przyjmując szkaplerz nie tylko powierzamy się opiece Maryi, ale również wyrażamy pragnienie naśladowania Jej życia... Podstawę do naśladowania Maryi sta-

Ojciec Rafał Prusko, karmelita

nowi Jej głębokie zjednoczenie z Jezusem i wielka rola w dziele zbawienia”.

Każdy wierny, który w tym dniu przyjął szkaplerz został włączony do rodziny Zakonu Karmelitańskiego. Jest to łaska, dzięki której wierni noszący szkaplerz mają udział we wszystkich dobrach duchowych zakonu, to znaczy w odpustach, zasługach jego świętych i błogosławionych, Mszach św., modlitwach, umartwieniach, postach.

Z noszeniem szkaplerza i wypełnieniem zobowiązań, wynikających z tego faktu, związane są dwie łaski: pierwsza – szkaplerz gwarantuje szczególną opiekę Najświętszej Maryi Panny w trudnych sytuacjach i niebezpieczeństwach doczesnego życia; druga – w znaku szkaplerza Maryja obiecała szczęśliwą śmierć i zachowanie od wiecznego potępienia.

Podczas niedzielnych Mszy św. w rzeszowskim kościele akademickim o. Rafał przekazał ponad 200 szkaplerzy.

Ks. Krzysztof Cieśla

niedziela
rzeszowska

Redakcja rzeszowska:

ks. Józef Kula (redaktor odpowiedzialny),

o. Jan Sochocki, s. Hieronima Janicka,

ul. Zamkowa 4, 35-032 Rzeszów,

tel./fax (17) 852-52-74, e-mail: niedziela@op.pl

Dyżur red.: pn.-pt. w godz. 10-12

Redakcja częstochowska: Beata Włoga, tel. (34) 369-43-84,

e-mail: edycja.rzeszow@niedziela.pl

Bogu dziękujcie, ducha nie gaście

dokończenie ze str. 1

mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca» (Mt 7, 21). W dzisiejszym uroczystym dniu Kościół przemyski, a w szczególności miasto Rzeszów (...) raduje się w sposób szczególny, gdy wyniesienie na ołtarze bł. Józefa Sebastiana odnawia i umacnia we wszystkich tę nadzieję. Oto człowiek, który «spełniał wolę Boga» – nie tylko mówił: «Panie, Panie!», ale spełniał wolę Ojca, tak jak tę wolę objawił nam Jezus Chrystus. Jak ukazał ją swoim własnym życiem i swą Ewangelią.

Święci i błogosławieni stanowią żywy argument na rzecz tej drogi, która wiedzie do królestwa niebieskiego. Są to ludzie – tacy jak każdy z nas – którzy tą drogą szli w ciągu swego ziemskiego życia i którzy doszli. Ludzie, którzy życie swoje budowali na skale, na opoce, jak to głosi psalm dzisiejszej liturgii: na skale, a nie na lotnym piasku (por. Ps 31[30], 3-4). Co jest tą skałą? Jest nią wola Ojca, która wyraża się w Starym i Nowym Przymierzu. Wyraża się w przykazaniach Dekalogu. Wyraża się w całej Ewangelii, zwłaszcza w Kazaniu na górze, w ośmiu błogosławieństwach.

Święci i błogosławieni to chrześcijanie w najpełniejszym tego słowa znaczeniu. Chrześcijanami nazywamy się my wszyscy, którzy jesteśmy ochrzczeni i wierzymy w Chrystusa Pana. Już w samej tej nazwie zawarte jest wzywanie Imienia Pańskiego. Drugie przykazanie Boże powiada: «Nie będziesz brał Imienia Pana Boga twego nadaremno». Zatem jeśli jesteś chrześcijaninem, niech to nie będzie wzywaniem Imienia Pańskiego nadaremno. Bądź chrześcijaninem naprawdę, nie tylko z nazwy, nie bądź chrześcijaninem byle jakim. «Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie!» (...), lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca» (Jan Paweł II, Homilia w Rzeszowie, 1991).

Gdy przeżywamy 20. rocznicę tego spotkania uświadamiamy sobie, jak wielkie znaczenie miały te słowa przez lata organizacji diecezji, działania parafii, ruchów i stowarzyszeń. Jak ogromną rolę

odegrał przykład i wstawienictwo św. Józefa Sebastiana Pelczara, który jest patronem i opiekunem wszystkich najważniejszych dzieł diecezji. Te słowa Jana Pawła II pozostają także dziś aktualnym wezwaniem dla nas wszystkich, byśmy byli chrześcijanami naprawdę, nie byle jakimi, byśmy nasze życie budowali na skale, na słowie Bożym, Dekalogu, Kazaniu na górze, przykazaniach i błogosławieństwach, ale przede wszystkim na Chrystusie. Św. Józef Sebastian Pelczar budował dom swego ziemskiego życia i powołania przede wszystkim na Chrystusie. Na nim budował swoje życie także bł. Jan Paweł II.

Chcemy o tym pamiętać i uczcić 20. rocznicę spotkania z Janem Pawłem II, a nade wszystko chcemy być wierni wezwaniu, „aby dom naszego życia – osób, rodzin, narodu i społeczeństwa – pozostawał „utwierdzony na skale” (por. Mt 7,25).

Dziękczynienie za beatyfikację Jana Pawła II

Obecny rok przyniósł nam największą radość przez fakt beatyfikacji Jana Pawła II. Oczekiwaliśmy na to wydarzenie z wielką niecierpliwością. Wielu z nas uczestniczyło w Rzymie, gdzie zgromadzili się liczni pielgrzymi ze wszystkich stron świata, a szczególnie wielu z Polski, w tym także z naszej Diecezji. Niedziela Miłosierdzia Bożego, 1 maja, została wybrana na dzień beatyfikacji Jana Pawła II, ponieważ on ustanowił święto Miłosierdzia, w wigilię tej niedzieli odszedł do domu Ojca, a także dlatego, że dzień ten rozpoczynał maj, miesiąc maryjny, tak drogi Papieżowi Polakowi, który zawsze mówił: *Totus Tuus*.

Z wielką wdzięcznością spoglądamy w kierunku Ojca Świętego Benedykta XVI, przez wiele lat najbliższego współpracownika naszego Papieża, który dokonał aktu beatyfikacji. Benedykt XVI podkreślił w homilii, że „Jan Paweł II jest błogosławiony ze względu na swą mocną i wielkoduszną wiarę apostołską, którą otrzymał w darze od Boga Ojca dla budowania Kościoła Chrystusowego”.

Przypominał nam wszystkim, że Chrystus pozwolił Janowi Pawłowi II

służyć wielkiej sprawie w ciągu wszystkich lat pontyfikatu. Wyraził to już podczas swej pierwszej uroczystej Mszy św. na Placu św. Piotra w niezapomnianych słowach: „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”. „Swoim świadectwem wiary, miłości i odwagi apostołskiej, pełnym ludzkiej wrażliwości, ten znakomity Syn narodu polskiego, pomógł chrześcijanom na całym świecie, by nie lękali się być chrześcijanami, należeć do Kościoła, głosić Ewangelię. Jednym słowem: pomógł nam nie lękać się prawdy, gdyż prawda jest gwarancją wolności. Jeszcze bardziej dosadnie: przywrócił nam siłę wiary w Chrystusa, gdyż jest on *Redemptor hominis*, odkupicielem człowieka, co stało się tematem jego pierwszej encykliki i nicią przewodnią pozostałych” (Benedykt XVI, Homilia beatyfikacyjna, Rzym 2011).

Warto podkreślić świadectwo osobiste Benedykta XVI o latach współpracy z Janem Pawłem II: „Zawsze uderzał mnie i budował przykład jego modlitwy: zanurzał się w spotkaniu z Bogiem, pomimo rozlicznych trudności jego posługiwania. A potem świadectwo jego cierpienia: Pan pozbawiał go stopniowo wszystkiego, lecz on pozostawał skałą, zgodnie z wolą Chrystusa. Jego głęboka pokora, zakorzeniona w intymnym zjednoczeniu z Chrystusem, pozwoliła mu dalej prowadzić Kościół i dawać światu jeszcze bardziej wymowne przesłanie, i to w czasie, gdy topniały jego siły fizyczne. W ten sposób doskonale zrealizował on powołanie każdego kapłana i biskupa: bycia jednym z Chrystusem, z Tym, którego codziennie przyjmuję i ofiaruję w Eucharystii. Błogosławiony jesteś umiłowany Papieżu Janie Pawle II, ponieważ uwierzyłeś. Prosimy, byś nadal umacniał z nieba wiarę ludu Bożego” (Benedykt XVI, Homilia beatyfikacyjna, Rzym 2011).

Nie lękajmy się być chrześcijanami naprawdę

Mamy świadomość, że beatyfikacja Jana Pawła II stawia przed nami wielkie zadanie bycia chrześcijanami naprawdę, a nie byle jakimi w rodzinach, na których

szczególnie zależało Papieżowi, w trosce o dzieci, o wierność małżeńską, o dobre przeżywanie młodości. Wiemy, że Jan Paweł II ciągle jest dla nas wezwaniem do troski o Kościół, o naszą wiarę, o wiarę przyszłych pokoleń, o krzyż i Ewangelię obecną w kulturze, w życiu społecznym i politycznym.

Pamiętamy wołanie Jana Pawła II w trosce o ojczyznę, byśmy całe w duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością, i abyśmy nigdy nie zwątpili, i nie znużyli się, i nie zniechęcili, i byśmy nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy.

Wiemy, że dzieło Jana Pawła II, jego nauczanie, świadectwo życia wymaga ciągłego przypominania, zgłębiania i życia nim. Ufamy, że istniejący w Rzeszowie Instytut Jana Pawła II oraz Instytut Teologiczno-Pastoralny im. św. J. S. Pelczara będą jeszcze bardziej troszczyć się o gromadzenie i zgłębianie nauczania Jana Pawła II. A powstały na błoniach przy Katedrze Park Papieski, będzie na pokolenia czytelnym znakiem i świadectwem, że tutaj był kiedyś Papież. Radujemy się, że istnieje wiele szkół, które przybrały imię Jana Pawła II, że powstają pomniki, kościoły pod wezwaniem bł. Jana Pawła II. Radujemy się także, że Fundacja „Lumen et spes” wspierająca Miasto w zagospodarowaniu Parku Papieskiego podjęła inicjatywę elementu rzeźbiarskiego, celem upamiętnienia wizyty Jana Pawła II w Rzeszowie. Najbardziej jednak cieszą nas żywe pomniki Jana Pawła II, którymi są rodziny wierne Chrystusowi, dzieci rodzące się w rodzinach, mimo trudnej sytuacji materialnej, Papieskie Dzieło Nowego Tysiąclecia, wspierające zdolną młodzież pochodzącą z ubogich rodzin przez stypendia, a także wiele innych dzieł i dobrych czynów, odejmowanych w łączności z naszym Wielkim Rodakiem (...).

Z serdecznym błogosławieństwem

† Kazimierz Górny
Biskup Rzeszowski

W uroczystość św. Stanisława
Biskupa i Męczennika
Rzeszów, 9 maja 2011 r.

Przemarsz do Gimnazjum im. Jana Pawła II w Iwierzycach

Poświęcenie sztandaru przez bp. Kazimierza Górnego

ZDJEK: DOMINIK PAZDAN

W duchu nauczania bł. Jana Pawła II

Dzień 18 maja br. był dla społeczności Gimnazjum im. Jana Pawła II w Iwierzycach wyjątkowy. W 91. rocznicę urodzin bł. Jana Pawła II, jako wyraz dziękczynienia za jego beatyfikację, gimnazjum otrzymało sztandar. W życiu każdej szkoły jest to wydarzenie niezwykle doniosłe.

Poświęcenia sztandaru podczas Mszy św. w kościele parafialnym w Nockowej dokonał bp Kazimierz Górny. Obecność tak dostojnego gościa – jak zaznaczył ks. dziekan Aleksander Smietana – wspólnota nauczycieli i uczniów odczytała jako wielki zaszczyt. W 2005 r. Biskup Rzeszowski przewodniczył również uroczystości nadania gimnazjum imienia Jana Pawła II, odsłonił tablicę jemu poświęconą oraz poświęcił nową salę gimnastyczną.

W czasie uroczystej Eucharystii w swoim ojcowskim przepowiadaniu, Pasterz diecezji, w słowach ciepłych i wypływających z osobistego kontaktu z największym z rodu Polaków, nawiązał do jego życia, umiłowania Boga, człowieka i ojczyzny. Podobnymi cechami odznaczał się także, przywołany przez Księdza Biskupa, św. Maksymilian Maria Kolbe, którego rok aktualnie obchodzimy. Pasterz naszej diecezji wezwał

również wszystkich zgromadzonych na uroczystej Eucharystii, by bardziej Patrona naśladowali, aniżeli podziwiali.

Po Mszy św. w budynku gimnazjum Ksiądz Biskup poświęcił salę katechetyczną dedykowaną Patronowi, a przygotowaną przez ks. Jarosława Stefańskiego. Delegacje złożyły również kwiaty pod tablicą Patrona. Zgromadzeni goście byli świadkami przekazania sztandaru przez fundatorów – Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców – dyrektor Małgorzacie Pająk, a następnie uczniom, którzy złożyli swoje ślubowanie.

Momentem ubogacającym ducha był montaż słowno-muzyczny w wykonaniu młodzieży. Przez sztuk słowa mówionego i śpiewanego, zachwycili zebranych pięknem ojczystego języka oraz udowodnili swoje talenty wokalne. W przemówieniach zaproszeni goście, wśród których byli kapłani z sąsiednich parafii oraz przedstawiciele polityki, oświaty i kultury, zarówno na szczeblu państwowym, wojewódzkim, jak i lokalnym, wyrazili swoje słowa uznania i życzenia dla tych, którzy w tej szkole są uczniami Jana Pawła II. Obecny wraz z Księdzem Biskupem ks. dr Michał Czełuśniak podzielił się refleksją o warunkach edukacji w Czadzie w Afryce, gdzie pracuje jako

wykładowca w seminarium duchownym.

Historia tej szkoły zaczęła się 10 lat temu w 2001 r., kiedy ówczesny wójt gminy Iwierzycy – Jerzy Jakubiec – zainicjował budowę gminnego gimnazjum. Zaledwie po trzech latach w nowym budynku naukę rozpoczęło 365 uczniów. Dyrektorem został Paweł Stasiewicz. Od 2009 r. obowiązki dyrektora placówki pełni Małgorzata Pająk, z którą nad wychowaniem 275 uczniów pracuje obecnie 32 nauczycieli i 10 pracowników obsługi.

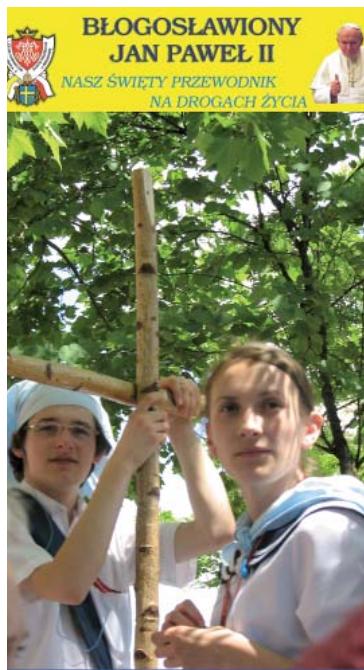
Należy wspomnieć, że ta młoda szkoła ma już swoje tradycje: akademie z okazji świąt narodowych, Dzień Samorządności, coroczne spotkania w Rodzinie Szkół im. Jana Pawła II, Święta Patrona Szkoły, tzw. spotkania przy samowarze, biesiadę europejską, oskary dla nauczycieli, majówkę w rocznicę urodzin Patrona. O dobrym sercu nauczycieli i młodzieży z tej szkoły świadczy także pomoc wobec Mojżesza Kosa – chłopca wychowywanego przez Siostry Boromeuszki w Zambii. Z okazji beatyfikacji i nadania sztandaru został przygotowany pod kierunkiem polonistek zbiór poezji uczniowskiej, pt. „Miłość mi wszystko wyjaśniła”.

Ks. Marcin Nabożny

Pielgrzymka z nadzieją w przyszłość...

W dniach 27 kwietnia – 3 maja br. przedstawiciele społeczności szkolnej Liceum i Gimnazjum im. Jana Pawła II Sióstr Prezentek w Rzeszowie uczestniczyli w pielgrzymce autokarowej do Włoch na uroczystości beatyfikacyjne sługi Bożego Jana Pawła II. Grupa złożona z ponad 80 osób, w tym osób dorosłych i znacznej części młodzieży licealnej i gimnazjalnej, wyjechała z Rzeszowa z autentyczną radością. Wszyscy cieszyli się, że mogą uczestniczyć w historycznych uroczystościach w Rzymie, gdzie reprezentując szkołę, będą świadkami wyniesienia na ołtarze wielkiego Polaka i przyjaciela młodzieży. Każdy z uczestników podjął trud pielgrzymowania z osobistą intencją w sercu. Jednakże to, co łączyło wszystkich, to świadomość, iż będąc świad-

kiem uroczystości trzeba pozostać świadkiem nauczania Ojca Świętego – aktualnie, we własnym środowisku i wobec przyszłych pokoleń. Pamięć wspólnie przeżytych chwil, to nie tylko zdjęcia i wspomnienia (także z Padwy, Asyżu, Loreto i Wenecji). To niezatarty ślad pozostawiony w sercu wszystkich: „...tak! byłem w Rzymie, modliłem się, czułem obecność naszego Papieża i wiem, kim mam być: chrześcijaninem nie byle jakim, ale naprawdę, autentycznym...”. Codzienna Eucharystia, Komunia św., wzajemnie okazywany sobie szacunek i troska z dnia na dzień pogłębiały więzi. Wszyscy stworzyli wspólnotę, w której każdy był potrzebny, ważny i niezastąpiony. Kapłan i siostry zakonne czuwały nad duchowym wymiarem podróży. Nauczyciele-opieku-

nowie poszczególnych grup młodzieży dbali o bezpieczeństwo i porządek. Pilot kierował grupę ku kolejnym celom pątniczego szlaku, a kierowcy szczęśliwie dowozili na miejsce. Młodzież natomiast angażowała się w oprawę liturgiczną, modlitwy prowadzone w autokarze podczas jazdy, a w miejscach publicznych godnie prezentowała symbole pielgrzymki: chusty, proporce i flagi państwowe. Uczestnictwo w uroczystościach beatyfikacyjnych to wyróżnienie dla uczestników pielgrzymki. Dla szkoły, która nosi teraz imię bł. Jana Pawła II to zadanie, by nieść myśl papieską, a z nią Chrystusa w kolejne dni, tygodnie, miesiące i lata pracy, dla dobra młodzieży miasta, regionu i ojczyzny.

Rafał Czupryk

Gwiazdo śliczna, wspaniała

W 1717 r. odbyła się uroczysta koronacja Cudownego Obrazu Maryi Częstochowskiej, a kilka lat później w 1721 r. biskup łucki Stefan Rupniewski ukoronował cudowny wizerunek Maryi w Kodniu. Zarówno w Koronie, jak i na Litwie wzmaga się kult Maryi w licznych lokalnych sanktuariach, by wymienić tylko Kalwarię Zebrzydowską, Leżajsk, Leśniów, Wieluń, Rychwałd, Gidle, Piekary Śląskie, Wilno. Maryja przygotowuje naród na trudne doświadczenia, które czekają go w następnych wiekach. To Jej opieki wzywali dzielni konfederaci barscy, walczący w latach 60. XVIII wieku w obronie niezawisłości Rzeczypospolitej z potężną Rosją. Tak oto się do Niej zwracali:

*Witaj Jutrzenko rano powstająca,
Śliczna jak miesiąc, jak słońce świecąca!*

*Ty świecisz w milej światu Częstochowie
Gdzie czotem biją świata monarchowie.*

*Pamiętaj Panno na Polską Koronę,
Którąś raz wzięła pod swoją obronę.
Wszakże jest polską Maryja Królową,
Którę Bóg oddał za tron Częstochową.*

Maryja – *Regina Regni Poloniae*, Królowa Korony Polskiej była prawdziwą ostoją, wieżą warowną, twierdzą obronną Polaków w dwóch najtrudniejszych wiekach naszej historii – XIX i XX. W wielkich zrywach narodowych w powstaniu listopadowym i powstaniu styczniowym Maryja towarzyszyła powstańcom, obecna na sztandarach, medalikach, ryngrafach. To Jej Częstochowską Ikonę zabierali zesłańcy na daleką Syberię, do Niej modlili się więźniowie w kazamatach pruskich i austriackich. To Ona była ukojeniem dla tysięcy emigrantów i przenosiła ich duszę do kraju lat dziecinnych, przypomnijmy fragmenty z Pana Tadeusza Adama Mickiewicza:

*Panna święta, co Jasnej bronisz Częstochowy
I w Ostrej świecisz Bramie! Ty, co gród zamkowy*

Nowogródzki ochraniasz z jego wiernym ludem!

Jak mnie dziecko do zdrowia powróciłaś cudem,

Tak nas powróciś cudem na ojczyzny łono.

Mimo kordonów zaborczych, ruch pielgrzymkowy w wieku XIX rozwijał się. Nie było polskiego państwa, ale Maryja najmocniej zespółiła Polaków. Cześć dla Matki Boskiej Częstochowskiej, Królowej Korony Polskiej, ciągle wzrastała, a Jej obraz widniał w każdym polskim domu. O pielgrzymach i Maryi pięknie pisał Cyprian Kamil Norwid:

*A czy wiecie? – nie wiecie
Częstochowskie ja dziecie
Stamtąd idę piechotą,
Choć daleko, z ochotą!*

*Tam na desce złoconej
Jest tam obraz święcony
Matki Boskiej Cudownej,
Gdzie lud płacze wędrowny.*

Na początku XX wieku marzenia Polaków o wolnej ojczyźnie spełniły się. W 1918 r. Polska odzyskała wolność po 123 latach niewoli. Ledwo naród odśpiewał dziękczynne *Te Deum* już nowe niebezpieczeństwo zaczęło grozić od wschodu, gorsze od zaborów – nawała bolszewicka. W sierpniu 1920 r. bolszewicy podeszli już pod Warszawę. Zjednoczony jak nigdy dotąd naród prócz wysiłku zbrojnego znów zaczął błagać Maryję o ocalenie. Na Jasnej Górze nieustannie wznoszono modły. I stał się cud. W dzień Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny 15 sierpnia 1920 r. nawała bolszewicka została pokonana pod Warszawą. W historii

Polski bitwa warszawska nosi nazwę cudu nad Wisłą. Piękne poetyckie świadectwo O Maryi dała Kazimiera Iłłakowiczówna:

*Świecisz nam z Jasnej Góry, Maryjo,
Obliczem przeciętym bliźną.
Chmury nie zmacą, góry nie skryją
duszy, co Ciebie wyzna,
Ty ją słabnącą wyrwiesz z czeluści
I nie opuścisz.*

*Do Ciebie więźnie wołali z lochów,
Z Sybiru – katorżanie,
Nad nimiś twarzą Twą czarną od prochu
Chyliła przed skonaniem.*

W okresie międzywojennym, kiedy Polacy w II Rzeczypospolitej w ciągu zaledwie 20 lat dokonali ogromnego dzieła zespolenia ziem trzech zaborów, stworzenia wzorów patriotyzmu, wreszcie dzieła odbudowy i rozbudowy kraju, dokonała się w kraju także rewolucja moralna pod sztandarem Niepokalanej. Jej orędownikiem był ubogi franciszkanin Maksymilian Kolbe.

Maryja opiekowała się narodem polskim w czasie tragicznych lat II wojny światowej. To Jej Imienia wzywali bohaterscy żołnierze Września, więźniowie obozów koncentracyjnych i łagrów sowieckich. Z Jej Imieniem konał w bunkrze głodowym św. Maksymilian Maria Kolbe, który tak bardzo umiłował Niepokalaną.

W czasie komunistycznego zniewolenia była Maryja, zwłaszcza po milenijnych Ślubach Jasnogórskich potężnym źródłem odnowy moralnej Polaków. Na Jasną Górę przybywają każdego roku milionowe rzesze pielgrzymów. Kardynał Stefan Wyszyński wszystko postawił na Maryję, a peregrynacja kopii Cudownego Obrazu Pani Jasnogórskiej zmieniła oblicze Polski. Ojciec Święty Jan Paweł II jako zawołanie swojego posługiwania przyjął hasło *Totus Tuus*, Cały Twój. Maryja z Jasnej Góry nadal ocala naród, strajkujący w 1980 r. stoczniovcy Wybrzeża zawieszają w swoich zakładach Cudowny Obraz. W 1989 r. kraj znów odzyskuje wolność po 45 latach komunistycznej niewoli. Dzisiaj przed wolną Polską stają nowe problemy i niebezpieczeństwa. Znów udajemy się do Matki Bożej Częstochowskiej, prosząc o obronę.

*Nieraz potop nas zalewał, krew się rzeką
lata,*

*A wciąż klasztor w Częstochowie stoi jako
skała*

I Tyś była też mieczami pogańskimi ranną

*A wciąż świecisz ponad nami Przenajświętsza
Panno.*

*I wstajemy wciąż z popiołów, z pożarów co
płoną.*

*I Ty wszystkich nas powróciś na Ojczyzny
łono.*

Kazimierz Ożóg

8 czerwca

Św. Jadwiga Królowa

Jadwiga urodziła się najprawdopodobniej 18 lutego 1374 r. jako córka Ludwika, króla Węgier i Polski oraz Elżbiety Bośniackiej. Po ojcu odziedziczyła tron Polski. 16 października 1384 r., w wieku 10 lat, została koronowana przez arcybiskupa gnieźnieńskiego. Ze względów dynastycznych w wieku 4 lat została zaręczona z Wilhelmem, synem cesarza Leopolda. Zmieniła się sytuacja polityczna i rozważano możliwość unii Polski z Litwą. Stała się ona faktem dzięki małżeństwu królowej Jadwigi z Władysławem Jagiełłą, wielkim księciem Litwy. Ceremonia zaślubin, poprzedzona chrztem Jagiełły, odbyła się w katedrze królewskiej 18 lutego 1386 r. Jadwiga miała wtedy 12 lat, a Jagiełło 35.

Królowa chorych i ubogich

Biorąc czynny udział w rządzeniu państwem, prowadziła głębokie życie religijne. Arcybiskup gnieźnieński Wojciech Jastrzębiec zapisał: „Z doświadczenia wiemy, że spełniała przeróżne uczynki miłosierdzia, cierpliwości, postów, czuwać oraz innych niezliczonych dzieł pobożnych”. Dla chorych zakładała szpitale, biednym nie szczędziła pomocy. Była przykładem harmonii modlitwy i czynu.

Współzałożycielka Uniwersytetu

Stała się sprawczynią i uczestniczką chrystianizacji Litwy. Przyspieszyła ustanowienie diecezji wileńskiej. W Pradze założyła przy uniwersytecie bursę dla Litwinów przygotowujących się do ewangelizacji Litwy. W 1397 r. otrzymała od papieża zgodę na otwarcie fakultetu teologicznego na Akademii w Krakowie. Przez akt fundacyjny i testamentalny zapis na rzecz Akademii Krakowskiej uchodzi za współzałożycielkę Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po długim oczekiwaniu w czerwcu 1399 r. urodziła córkę, dziecko zmarło po 21 dniach, po kolejnych 4 dniach, 17 lipca 1399 r. zmarła matka, miała 25 lat. Jan Paweł II beatyfikował Królową Jadwigę 31 maja 1979 r., a kanonizował ją 8 czerwca 1997 r.

PYTANIE KONKURSOWE

Co jest atrybutem św. Jadwigi?

Odpowiedź proszę wysłać na adres redakcji, raz w miesiącu spośród nadesłanych prawidłowych odpowiedzi zostanie wylosowana nagroda.

Ks. Łukasz Leśniak

Jubilatka z rodziną przed kościołem

Uśmiechnięta Jubilatka

100. URODZINY HELENY KŁOSOWICZ Z SOBNIOWA

6 maja br. parafia pw. Dobrego Pasterza w Jasle-Sobniowie przeżywała niecodzienną uroczystość. W tym dniu pani Helena Kłosowicz obchodziła 100. urodziny. W intencji czcigodnej Jubilatki została odprawiona Msza św., której przewodniczył proboszcz ks. Marian Putyra.

Pod koniec Eucharystii zostały odczytane życzenia od bp. Kazimierza Górnego. Wójt Gminy Jasło Stanisław Pankiewicz życzył szanownej Jubilatce kolejnych lat życia w zdrowiu, szczęściu, pomyślności i szacunku rodziny.

Pani Helena urodziła się 6 maja 1911 r. w Kobylu k. Frysztaka, a od 11 lat mieszka z rodziną wnuczki Danuty w Sobniowie. Miała siedmioro rodzeństwa. Jako najstarsza z córek musiała opiekować się młodszym rodzeństwem. We wspomnieniach z dzieciństwa Jubilatka opowiada o swej pracy na roli, która stała się jej ulubionym zajęciem przez długie lata życia. Wspomina też, że jako dwunastoletnia dziewczyna pomagała przy budowie kościoła we Frysztaku, nosząc cegły w nosiłkach.

Jubilatka wyszła za mąż w wieku 18 lat za Józefa Kłosowicza. Niedługo po odzyskaniu przez Polskę niepodległości mąż, który był funkcjonariuszem ówczesnej Policji, został skierowany do pracy w miejscowości Mohylany na Wołyniu. Jego głównym zadaniem było konwojowanie pociągów do granicy z ówczesnym ZSRR.

W rodzinne strony powrócili w 1937 r. i jeszcze przed drugą wojną wybudowali dom na gruntach kupionych od hrabiego z Wiśniowej.

Wspominając pobyt na Wołyniu pani Helena mówi o ciężkich warunkach pracy jej męża i śmiertelnym zagrożeniu ze strony Sowietów. Obawy okazały się słuszne. W latach 90. na listach katyńskich znalazło się kilka nazwisk jego kolegów.

Jubilatka urodziła i wychowała dwie córki: starszą Jadwigę i młodszą Lucynę, które obdarzyły ją sześciorgiem wnucząt. W kolejnych pokoleniach rodzina powiększyła się o ośmioro prawnucząt i jedyną jak do tej pory, praprawnuczkę Weronikę.

W roku 1964 mając 53 lata pani Helena owdowiła, później w odstępach kilkunastoletnich zmarli jej dwaj zięciowie.

Najważniejszą cechą drogiej Jubilatki jest jej aktywność życiowa. Poczynając od opieki nad wnukami i prawnukami, przez gotowanie smacznych posiłków, aż do prac ogrodowych i polowych, które musiały być ograniczone dopiero półtora roku temu po nieszczęśliwym upadku.

Modlitwa i życie religijne było i jest dla pani Heleny bardzo ważne. Szczególnie teraz, gdy więcej czasu może poświęcić modlitwom w różnych intencjach. W każdy pierwszy piątek miesiąca przyjmuje Komunię św. oraz w miarę możliwości stara się uczestniczyć w niedzielnych Mszach św. Młode pokolenie, stając przed różnymi życiowymi egzaminami, może liczyć na jej modlitwę i wsparcie.

Kolejne jej cechy to pogoda ducha i dbałość o kontakty z ludźmi. Wyraża się ona w pogawędkach z sąsiadami, jak i w corocznym wysyłaniu kartek świątecznych do różnych zakątków Polski.

Ważne jest i to, że swe prace umiała pogodzić z rozrywką. Uczęszczała do Klubu Seniora, śpiewając w chórze, jeździła na wycieczki krajoznawcze i pielgrzymki. Jest osobą bardzo radosną, uśmiech nie znika wręcz z jej twarzy.

Drogiej Jubilatce życzymy wielu łask Bożych i dobrego zdrowia na kolejne lata życia.

Ks. Paweł Liszka

Kapliczka mojej okolicy

Wśród miejsc świętych, znajdujących się na terenie każdej parafii, wskazać można – oprócz kościołów, kaplic i cmentarzy – również kapliczki, figury świętych patronów oraz krzyże. Bez tych obiektów właściwie nie sposób wyobrazić sobie polskiego krajobrazu, tak bardzo związanego z wiarą i Kościołem, tak głęboko przenikniętego kulturą religijną. Kapliczki, figury i krzyże przydrożne wrosły w polskość i stały się jedną z charakterystycznych cech narodowej kultury i pobożności. Są one nie tylko pomnikiem przeszłości, ale także świadectwem wiary mieszkających na tych terenach osób i wysokiej kultury duchowej polskiego społeczeństwa.

W refleksję nad tą sferą kultury i religijności wpisał się konkurs „Kapliczka mojej okolicy” zorganizowany przez Bibliotekę Publiczną w Sokołowie Małopolskim oraz Towarzystwo Miłośników Ziemi Sokołowskiej. Był on adresowany do dzieci i młodzieży szkolnej z terenu gminy sokołowskiej. Jego celem stanowiło: przybliżenie dzieciom i młodzieży informacji o kapliczkach istniejących w regionie, zainteresowanie historią w wymiarze regionalnym, popularyzacja zabytków kultury materialnej na ziemi soko-

łowskiej i krzewienie troski o ich zachowanie, jak również promocja małej ojczyzny. Tematyką konkursu były kapliczki, krzyże przydrożne i figury świętych wtopione w krajobraz ziemi sokołowskiej.

W konkursie wzięło udział 29 osób. Każda ze złożonych prac składała się z dwóch części: ikonograficznej oraz opisowej. W niektórych zastosowano rozmaite zabiegi artystyczne; część prac ubogacono poezją, dołączano podania i legendy. W niektórych zamieszczono wywiady z fundatorami kapliczek bądź osobami opiekującymi się tymi obiektami.

Podsumowanie konkursu miało miejsce w czytelni Biblioteki Publicznej w Sokołowie 10 maja. Decyzją Jury przyznano 14 nagród i 7 wyróżnień. Poza tym wszystkich uczestników uhonorowano dyplomami. Fundatorami nagród książkowych były biblioteka i TMZS. Na wystawę pokonkursową zakwalifikowano 27 prac. Ich autorami są: Michał Pieniek z Trzebosi i Agnieszka Ożóg z Sokołowa, Natalia Tryniecka i Bartłomiej Rzeszutek z Trzebosi, Maciej Marciniak z Sokołowa, Gabriela Nosal i Wiktoria Popek z Trzebosi, Artur Maziarz i Karolina Per-

Laureaci konkursu

siak z Górna, Dawid Sadowy z Nienadówki, Klaudia Bazan, Monika Kwolek z Sokołowa, Mateusz Stec z Górna i Natalia Wójcik z Nienadówki.

Wyróżnieniami nagrodzono: Aleksandrę Urban, Bernadetę Stec z Górna i Klaudię Kołodziej z Nienadówki, Karolinę Chorzępę z Trzebuski, Karolinę Bazan z Sokołowa oraz Michała Wilczaka i Sylwiusz Jurek z Nienadówki.

Bartosz Walicki

VI PIELGRZYMKA LEŚNIKÓW DO MADONNY Z PUSZCZY

Obszar Puszczy Sandomierskiej, przed wiekami ciężki do przebycia, był stopniowo zasiedlany przez Lasowiaków. Dobrym przykładem są m.in. Ostrowy Tuszowskie, które wśród leśnych ostępów już w XVI wieku najpierw jako Sławogóra, zostały lokowane na mocy królewskich przywilejów. Ludzie tam mieszkający korzystali z jego dóbr i pozyskiwali nowe tereny pod uprawy rolne. Tutaj w sąsiedztwie leśnych ostępów rycerz po objawieniu się Matki Boskiej wybudował ku jej czci drewniany kościół. Obecnie już murowane sanktuarium Madonny z Puszczy stało się miejscem pielgrzymowania wielu wiernych.

Ze względu na historię tego miejsca, silny związek z przyrodą i umiejscowieniem, sanktuarium stało się celem pielgrzymowania leśników z całej Puszczy Sandomierskiej. W wiosenny poranek 15 maja br. pracownicy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych z Krakowa, Krosna, Lublina i Radomia przybyli na kolejne, VI już modlitewne spotkanie u stóp Madonny z Puszczy. Uroczystą Mszę św. koncelebrował biskup diecezji przemyskiej Adam Szal wspólnie z ks. Janem Cebulakiem – duszpasterzem leśników oraz

Na pielgrzymkę leśników przybył biskup przemyski Adam Szal

ks. Ryszardem Madejem – proboszczem parafii w Ostowach Tuszowskich. Niesamowitą oprawę przygotował chór, których pieśni na długo utkwiły w pamięci przybyłym. W słowie Bożym skierowanym do wiernych Ksiądz Biskup przypomniał o mocnych związkach przyrody z religią, zwrócił uwagę na rolę lasu jako wspaniałego miejsca do pieszych wędrówek, dających możliwość skupienia się i rozmyślenia.

Zgromadzonym w sanktuarium parlamentarzystom, przedstawicielom władz samorządowych, okolicznej ludności oraz leśnikom towarzyszyło ciepło dnia wiosennego, zachęcające do wiosennej majówki.

Bartłomiej Peret

PIELGRZYMUJĄC DO KRÓLOWEJ POLSKI...

Parafianie z Zagorzyc Górnych 3 maja br. pielgrzymowali do kaplicy Matki Bożej Królowej Polski w Gnojnicy. Pielgrzymka została zorganizowana w intencji dziękczynnej za dar beatyfikacji Jana Pawła II oraz za 25 lat maryjnej opieki nad parafianami. Pątnicy pod przewodnictwem proboszcza ks. Leszka Saczka, rozpoczęli wędrówkę spod kościoła parafialnego w Zagorzycach Górnych. Mimo zimna i wiszących nad głową burzowych chmur, nie zabrakło dzieci, młodzieży i dorosłych, którzy odważyli się wziąć udział w tym wspólnotowym pielgrzymowaniu. Idąc, w modlitwie różańcowej zanosili

przed tron Maryi intencje własne oraz całej parafii. Pielgrzymkowy szlak wyznaczały maryjne pieśni. Po trudzie pielgrzymowania uczestnicy uklękli na chwilę osobistej modlitwy przed obrazem Matki Bożej. Zwieńczeniem pielgrzymki była uroczysta Msza św., w której wzięli udział przybyli, a także liczni mieszkańcy Gnojnicy.

Dla parafian to miejsce ma znaczenie szczególne – jest „małym jasnogórskim sanktuarium”, domem Matki, do której codziennie można przyjść ze swymi problemami, troskami, a także radościami, ufając, że zostanie się wysłuchanym.

Dorota Szpara

Na pielgrzymim szlaku do „małej Jasnej Góry”